

גליון מס'
418חג הגאולה
י"ב-י"ג תמוז
ה'תשפ"ב
עד מתי!?

גליון מיוחד לרגל

"היארציט השביעי"

תקות מנחם

על סיומי הרמב"ם

תדפיס מהספר "תקות מנחם" (ח"ג) שיו"ל בעז"ה על סיומי הרמב"ם ע"פ - ב"קו" - שיחות והוראות כ"ק אד"ש מה"מ מאת הרב יקותיאל מנחם שיחי ראפ

מהדורה מיוחדת לרגל "היארציט השביעי" של הרב ראפ, ויהיו דברים אלו לעילוי נשמתו

ע"פ ההוראה שקיבלתי מכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שיל"ן, להדפיס ולפרסם הדברים הנאמרים בעז"ה בסיומי הרמב"ם להראות ולהוכיח הנראה לענ"ד בדרך אפשר, הקשר שבין שיעורי לימוד הרמב"ם ע"פ ה'מורה שיעורי' לפרשה והתאריך שבהם נלמדו, הנני מוציא לאור עלון זה לכבוד שבת קודש.

ואבקש מהקוראים שיעירוני בהערותיהם, ותודה מראש!

לחיות עם הזמן!

משיח! ואד"ש אומר בשיחות: משיח – אותיות שמח (עם י').

ובשליה הקי' (בפירושו לפי בשלח) מפליא את מעלת השמחה והשירה לה; על נסי הגאולה, לפני שהתרחשו, מצד הצפי' והאמונה, כן **תהיה לנו**, מ"י"ד מ"י"ש נאו! (מגליון 54; 141)

בביהמ"ק שרו בהנפת דגלים

ד. כדי להרבות ולחזק השמחה והאמונה והציפייה בביאת המשיח מ"י"ד מ"י"ש! נהוג ב-770 בית משיח שרוקים עם דגלי משיח ומונפים אותם בהתלהבות רבה! והוכחנו שמכיון ש-770 הוא כמו בית המקדש בתקופתו (ע"פ השיחות בקונטרס "בית רבינו שבבבל") מוצאים שגם בבית המקדש בזמן השירה וזמרה שהיו בעת ניסוך היין שאחרי כל קרבנות הציבור, היו **מניפין דגלים** לאות על השירה! ואמנם במשנה וברמב"ם כתוב **מניפין הסודרין**, אבל הרמב"ם בפירוש המשניות כותב ומפרש "מניפין דגלים"!!

תשובה ניצחת – לטוענים נגד הדגלים

ה. לאלה ש"תואנה הם מבקשים" (כלשון אד"ש כלפי אלה שהתנגדו ל"מבצעים" ול"טוקים" עם הרמקלים), שבעבר לא ראינו שיהודים ישתמשו ב"דגל משיח" [מלבד מה שכתבנו ע"ז באריכות בספרנו "תקות מנחם" – ח"ב בהשלמה א' על סיום הלכות שכנים (מחזור כ"ו) שלמדו בפרשת הדגלים – פ' במדבר, עמ' 7-422] יש תשובה **ניצחת** וברורה! לאחרונה הראה לי תמים א' שיחי שיחת אד"ש מ"י"ש צו שושן פורים תשי"ד (נדפסה ב"תורת מנחם" עמ' 161) שרבי שלמה מולכו שהיה מקובל גדול ונשרף על קידוש ה' (ממגורשי ספרד) ו"הסעיר" העולם על ביאת המשיח, היה לו **"דגל"** והדגל תלוי בבית הכנסת של המהר"ל בפראג, ואומר ע"ז אד"ש "שזו חיוק גדול לענין הגאולה והאמונה בגאולה".... ודרך אגב רואים, שלחסידי (אמנם לא ידעו מענין זה, אבל) יש להם חוש וחיות בענינים אמיתיים...

שמחה בטרתה לקבלת פני משיח

ו. **הוראה נלמדה לזמננו** שעסוקים בצער על הגלות ובזעקת ושועת **"עד מתי!?!"** כמו שאחי יוסף היו עסוקים בשקם ובתעניתם, הקב"ה מלמדנו ומראה דוגמה שעוסק בבריאת **אורו של מלך המשיח**, כמו שכ"ק אד"ש מה"מ מורה לנו לעסוק בקבלת פני משיח ולארגן **שמחות ושירה וזמרה** כבר לכבודו ולקבלת פניו, כמו שיהודים בדורותם יצאו לשדה בימי שישי לכיוון מערב עוד לפני שקיעת השמש לקבל בשמחה את השבת (ו"י"א שאז לפני מאות שנים היו יוצאים עם כלי זמר וכך היו מרקדין עד כניסת השבת, אלא שאח"כ ביטלו זאת שלא ייכנסו עם זה ויפגע בשבת, וכדאי לברר זאת, ומי שראה כתוב ע"ז אבקש להודיעני).

וכך כ"ק אד"ש מה"מ בזמן שכולם עסוקים בהדגשת החושך, הכיסוי וההעלם שנמצאים בו, מורה לנו הרבי שליט"א מלך המשיח לעסוק בשמחה ובטחון ובידיעה **שהנה זה מלך המשיח בא!** כמו שיהודים לפני כניסת השבת יודעים בוודאות שבזמן קצר היא נכנסת ולא נאנחים על אורך היעובדין דחול' דימי השבוע, אלא כבר מתלבשים בגדי שבת ומתכוננים בשמחה רבה, שע"כ מביאים כבר את שמחת השבת לפני כניסתה.

וכמו שרואים שנים רבות שמתי שהרבי נכנס ויוצא גם בביהכ"ס וגם בחוץ, **מניף ידו** לשמחה גדולה [ע"ד מ"ש על מלך המשיח "והניף ידו!"] ובאופן הנאמר **"פרצת עלך פרץ!"]** והנפות ידו של הרבי מורה לנו **כל הזמן** לקפוץ ולרקוד ולשיר בשמחה גדולה! ובעצרת שאורגנה ע"י ועד אגודת חסידי חב"ד ב770 ביום ג' מנחם אב תשנ"ד, שנתנו תודה לרופאים שהיו מסורים לרבי, ד"ר רוזן (שהי' הרופא הכללי של הרבי שטיפל ובדק יום יום) סיפר לפני **אלפי המשתתפים** שבאותם שנתים הרבי קרא לו הרבה פעמים והוא התכופף אל הרבי שאמר לו הרבה משפטים ולא הצליח להבין, אבל שתי מילים שחזרו על עצמן [והוא תיאר ברבים לפני האלפים, איך שהרבי ביטא את

הרבי מלך המשיח!

א. סיפר לי ידידי המשפיע והשליח ה"טנקיסט" הרה"ח **ישראל-דוד** שיחי **נחשון** יש לו בן דוד מחוגי ה"ליטאים" **הרב שירמן** שיחי, שהוא אב"ד ברבנות הראשית והי' דיין בבית דין לגיור!

מליובאוויטש הוא **מלך המשיח!**

הרב **שירמן** שיחי' פנה אל הפוסק הרה"ג **שלום יוסף** ע"ה **אלישיב** ושאלו האם יכול לגייר אותו?

והרב **אלישיב** ענה: "הגר צריך לקבל ע"ע את **"עיקרי הדת"**, האם בעיקרי הדת יש שהרבי אינו מלך המשיח!...!

(מגליון 295)

איך קאכט זיך אין משיח!

ב. כשהגיע הרה"ח משה שי' גורקאוו בשנות היודיים 770 (הוא הי' תמים מרוסי) ואמר לרבי ב"יחידות" שלמד ויודע בע"פ ל"ה **פוקים** בתניא, אמר לו כ"ק אד"ש מה"מ: "איך קאכט זיך אין משיח" [=אני מתעסק בלהט בעניני משיח], ולכן שילמד וידע בע"פ גם פרק ל"ו המדבר על הזמן דביאת המשיח.

רואים שמאז זו היתה הנקודה העיקרית של כ"ק אד"ש מה"מ, וגם ברמב"ם זהו סיום הרמב"ם, היינו התכלית והמטרה של כל התורה והמצוות. (מגליון 377)

שמחת הגאולה – "ברוב שירה וזמרה"

ג. נקודה מרכזית בהוראות כ"ק אד"ש מה"מ, היא ענין השמחה והריקודים של מצוה לעבודת ה', וכמו שמביא אד"ש מה"מ פעמים רבות, את הרמב"ם שפוסק (בסוף הלכות שופר סוכה ולולב) שבעבודת ה' צריך להיות תמיד שמחה והתלהבות עד כמו אצל דוד המלך "יודו מפוז ומכרכר בכל עז לפני הוי"ו".

וכן ראינו אצל אד"ש **שתמיד** הניף את ידו חזק להלהיב השמחה והשירה, מה שלא ראו זאת אצל גדולים אחרים. ולפי עדות הרופאים של אד"ש (ד"ר רוזן וד"ר פלדמן, שהעידו זאת ברבים בכינוסים ומסיבות לפני אלפי אנשים), שאחרי כ"ז אדר הרבי קרא להם הרבה פעמים, ומלמל לאזנם כמה משפטים שלא זכו להבין, אבל שתי מילים שאמר הרבי באופן **צלול וברור**: "**שירה וזמרה!** **שירה וזמרה!**", והרבי חזר על מילים אלו המון פעמים:

היינו [שמלבד חשיבות שמחה של מצוה] אצל מלך המשיח השמחה זהו ענין **עיקרי!** וכמו שאומר בעל הטורים¹ עה"פ "הנני נותן לך את בריתי שלום", "ישמח" – אותיות

1. ולהעיר ממה ששמעתי מידידי הרה"ג הרה"ח אברהם ברוך ע"ה וינקלער (שהיה הכותב של התורות של הרבי מקלויזענבורג זצוק"ל), שפעם שאל למה לפירוש ה"בעל הטורים" על התורה אין שם מיוחד רק "בעל הטורים". ואי אפשר לומר שהיה "עני" בשמות, אדרבה הוא היה "עשיר" בשמות והוא נתן השמות המיוחדים לטורים; "אורח חיים", "יורה דעה", "אבן העזר", ר"חושן משפט", ודווקא לפירושו על התורה (שענינו יותר דרוש וכדומה) אין שם מיוחד, רק ע"ש "בעל הטורים"!!
וע"כ ענה הרבי מקלויזענבורג שענין זה מלמדנו, שלא כ"א ישב ויעשה חשבונות ויחשב ויכתוב גימטריאות ויאמר שהם "תורה מסיני"; צריך להיות "בעל הטורים" – ז.א. שבקי בכל הלכות ועניני התורה, והוא יכול לומר גימטריאות שהם "תורת אמת"! (מגליון 100)

המילים בצורה ברורה! "שירה וזמרה! שירה וזמרה!", ומילים אלו חזרו על עצמן בשנתיים אלו עשרות ומאות פעמים!

והרי על "שמחה בטוהרה" קבלת פני משיח, הוא הדבר היחיד שהרבי הכריז אודותיו "ניסו ויוכחו!" שבתביא מיד הגאולה והמשיח!

הגיע כבר הזמן שהמשפיעים (וה"משכילים") יקחו ויפנימו דברים אלו אל ליבם ויטיפו לשומעיהם לקיים הדברים (כמובן בנוסף לעניינים העקרוניים והיסודיים של תורה ועבודת התפילה) בשמחה גדולה! (מגליון 378)

דברי והוראות אד"ש מה"מ המפורטים והברורים בענייני השמחה.

ז. "המטה להבאת המשיח" קבל מאד"ש הוראה בכת"ק על המכתב שכתבנו, להמשיך ולהוסיף בשמחה ובריקודים עם כלי זמר בכל חודש אדר. מלבד ההוראות והשיחות הרבות ע"ד חיוב השמחה לקבלת פני משיח צדקנו "שמחה בטוהרה!"

וידוע מה שד"ר רוזן סיפר ברבים בג' מנחם-אב תשנ"ד, שהרבי קרא לו הרבה פעמים בשנים נ"ב-נ"ג ומלמל לאזנו כו"כ משפטים שלא הבין אותם, אבל שתי מילים שחזרו על עצמן עשרות פעמים שביטא ושמע בצורה ברורה היו: "שירה וזמרה", ז.א. שאלו היו המילים האחרונות לע"ש, וצו השעה של אד"ש.

ומספר תמימים הראו לי מ"ש בספר השיחות ה"תשי"ח, מה שאמר הרבי הקודם באופן חריף בקשר לריקודים ביום א' דר"ה ובפרט של תמימים (וכידוע עד כמה היתה בלויבאוויטש תנועה "מאווימת" ומכוצת בר"ה ובפרט ביום הראשון, והרבי כ"כ שיבח ורצה הריקודים, כ"ש בחודש אדר שמרבים בשמחה, וכ"ש כשעושים זאת לקבלת פני משיח צדקנו!]

ומצאתי לכונן להדפיס שיחה זאת פה כלשונה, מסעודת יום ב' דראש השנה תש"ח (סה"ש תשי"ח (קה"ת, תשי"א) ע' 162):

"הרמ"ש ש' סיפר לכ"ק אדמו"ר שליט"א אודות סדר התלוכות התשליך ביום א' דר"ה, והעיר שאחד אמר בשם כ"ק אדמו"ר שליט"א שאינו שבע רצון שירקדו בשום מן התשליך, וענה כ"ק אדמו"ר שליט"א:

"אדראה איך הגב זיך נאָכענפּרעגט אויב מען האָט געטאַנצט, און אַז מען האָט מיר געזאָגט אַז ניט, האָט עס מיר געוואונדערט.

"ווי קען מען גאָר זאָגן, אַז איך בין ניט צופרידן פון אַ אַידישע טאַנץ בכלל, פון אַ חסידישן טאַנץ בפרט און פון אַ תמימים טאַנץ בפרטי פרטיות. דאָס גייט ביי מיר אַריין בגדר לה"ר."

[תרגום ללה"ק: אדראה התעניינתי אם רקדו וכשאמר לי שלא – התפלאתי. איך בכלל אפשר לומר שאינני מרוצה מריקוד יהודי בכלל, ומריקוד חסידי בפרט, ומריקוד תמימים בפרטי פרטיות. זה נכנס אצלי בגדר לה"ר]. (מגליון 148)

שירה ושמחה לקבלת פני משיח!

ח. בקשר לענין השירה, כדאי להביא את דברי השלי"ה על מאמחז"ל (מגליה י, ב. סנהדרין לט, ב. זוהר בראשית נז, ב. תרומה ער, ב.) בקשר למה לא אומרים הלל שלם ולא גומרים ההלל שלמים האחרונים של פסח: "מעשי ידי טובעים בים ואתם אומרים שירה!" ומביא השלי"ה השאלה והרי נאמר: "באבוד רשעים רינה".

וכן מדייק במאמחז"ל "עתידין ישראל שיאמרו שירה לעתיד לבוא" ושואל שהרי זה כפל לשון: עתידין ולעתידי לבוא?

ומבאר שהטענה לעם ישראל היתה למה אמרו ההודיה והשירה אחרי שכבר הי קריעת ים סוף, והמצרים כבר טבעו וראו הניסים, למה לא אמרו השירה וההודיה מיד על ההבטחה "יה' ילחם לכם", כבר אז היו צריכים להודות להאמין ולשמוח על הבטחון בהבטחה.

ולכן נאמר "שירה" לי נקבה (-חלישות, ומשתנה, ומתעברת) אבל אצל הנשים היתה האמונה בניסים גדולה יותר, ולכן הוציאו איתן את התופים, ושם נאמר ותען להם – לי זכר (וקשה הרי"ז לא לשון המתאים לנשים [ואומר ש"י"א ע"ד הצחות שבחורים באו לראות את מחולות הנשים ומרים להם תלכו ותשמחו אצל הגברים, אבל השלי"ה עצמו מבאר כפי שכתוב כאן] כי התלבשו בגבורת הגברים באמונתם.

ומשה רבינו לא אמר שירה עד שראה את האמונה אצל בני ישראל, שהיתה רק אחרי שראו את ה"מצרים מת על שפת הים".

אבל לעתיד לבוא יהיה סוג חדש של שיר, שיווד ישמחו וישירו לפני ראיית ניסי הגאולה, על הבטחון בהבטחה "הגיע זמן גאולתכם!" ולכן לעת"ל נאמר שיר לי זכר ותוקף. שתהי גאולה שאין אחריה גלות.

וזהו מה שנאמר תשורי מראש אמנה, שהשירה תהיה מראש לפני שראים את ניסי הגאולה, מצד האמונה.

ועי"כ מובן מאמר חז"ל שביקש הקב"ה לעשות חזקיה משיח ואמרה מידת הדין "ידוד המלך אמר לפניך שירות ותשבחות אבל חזקיה לא אמר לפניך שירה על הניסים שנעשו לו.

ושואל השלי"ה הרי מפורש כתוב בישעי' (פרק ל"ח) "מכתב לחזקיה", ששם מודה על הניסים שנעשו לו! אלא "לא אמר לפניך" לפני שנעשו לו הניסים. כי כדי להביא הגאולה צ"ל שיר חדש שאומרים השיר לפני ראיית הניסים. עי"כ דברי השלי"ה.

וזהו מה שאד"ש מה"מ כ"כ תובע וממריץ שיהודים יהיו בשמחה עצומה לקבלת פני משיח, מצד הידיעה והוודאות בדברי הנבואה, "הגיע זמן גאולתכם!". (מגליון 143)

סיפורים

הבעש"ט נמצא ב-770!

ט. בהתוועדות של כ"ק אד"ש בליל שמיני עצרת ה"תשי"י שאל אד"ש את הרב פרידמן ע"ה (רב של קהילה בברוקלין חסיד פולין ומצאצאי הבעש"ט) למה לא הביא איתו ל-770 את אנשי קהילתו! ואמר לו אם יגידו שהבעל שם טוב נמצא בכתובת ומקום מסויים, בוודאי כולם ינהרו לשם, "אני אומר לכם שהבעל שם טוב נמצא כאן ב-770!" (והראה באצבעו למעלה לכיוון הקומה השנייה). (מגליון 259)

הישועה הנכונה

י. סיפר לי הרה"ת שמעון ע"ה גאלדמאן:

כשהגיע הרה"צ האדמו"ר מקלויזענבורג צ"ל אחרי מלחמת העולם השני' לניו יורק, נכנס ל"יחידות" לרבי הרי"צ ובסוף ה"יחידות" לפני שיצא אמר לרבי הקודם: "זאלן זיין ישועות ונחמות!" [= שיהיו ישועות ונחמות!] אמר לו הרבי הקודם: "אייין ישועה און די רעכטע!" [=ישועה אחת והנכונה (האמיתית)]. (מגליון 306)

כל יום מעשה חדש!

יא. סיפר לי הרה"ת לייבל שיחי אלבסקי, שליח כ"ק אד"ש מה"מ בקלויזלאנד, אוהיו.

פעם (בתחילת שנות ה"למ"דים) קיבל הרבי לחדרו הק' ל"יחידות", קבוצה של "גבירים" מה"מגבית היהודים המאוחדים" – הנקראים – UJA – [הרבי עשה להם מנהג חריג וקיבל ל"יחידות" הקבוצה בחדרו ב"בית משיח –

770";

הרבי אמר להם; יש לי בקשה א' אליכם, לא כסף;

שכ"א יקבל על עצמו להתחיל לקיים דבר א', מעשה טוב, מצוה וכו' שעד עתה לא עשה שיתחיל לקיים.

ומכח איזו זכות אני יכול לבקש זאת מכם, שגם אני כבר יותר מגיל 70 שנה, וכל בוקר אני חושב מה אני יכול לקבל ע"ע דבר שעד עתה לא עשיתי, ומתפלל לה' שיתן לי הדה הנכונה למצוא דבר ומעשה חדש, ולכן אני מבקש זאת מכם.

ולמחרת הגיעו טלפונים מהרבה מחברי קבוצה זו, שמזמינים ומבקשים לקנות ולשלוח להם זוג תפילין, כי קיבלו ע"ע להניח (אז בנתיים ב"מבצעים" הי' רק מבצע תפילין).

פעילות "טוהרה" מפניות!

יב. אחרי תקופת זמן הי' שוב "יחידות" לקבוצה מה"מגבית".

והם שאלו את הרבי מה סוד ההצלחה של חב"ד שמצליחים לקרב רבים ליהדות וחסידות! [זה הי' עוד בשנים שחוגים אחרים לא התעסקו בקירוב ליהדות, ואדברה עוד לעגו לזה].

והרבי ענה להם: כשמקרבים יהודים ומדברים ומשפיעים עליהם, לא לתת להם ההרגשה (וכך באמת להרגיש) שמתכוונים עי"כ שייצא מזה לנו באופן אישי או לחב"ד טובת הנאה גשמית או רוחנית ולא מתכוונים לשום אינטרסים של כבוד, קשרים (קאנקשען) קריירה או כסף או פרסום וכדומה, אלא נותנים את ההרגשה (וכך באמת להרגיש) שמשתתפים במצבו ומתכוונים לטובתו של המקורב והמושפע ועי"כ בעז"ה משפיעים עליו לקרבו ליהדות ולחסידות חב"ד. (מגליון 339)

החלטות טובות ונכונות!

יג. סיפר הרה"ת אפרים ע"ה וולף שהי' מנהל ישיבת תו"ת ומוסדות חב"ד בארה"ק, שהרבי אמר לו ב"יחידות" שהעצה שבמשך היום יקבל החלטות טובות ונכונות ע"פ תורה שנוגעים לניהול המוסדות, העצה היא שיפתח את היום בלימוד תורה, והתורה היא "תורה אור!"

התעוררות עבודה חדשה כל יום!

יד. הרבי פעם שאל בשיחה בעת התוועדות, למה ברא הקב"ה את האדם בצורה כזו שצריך לישון כל יום, והרבה שעות. חלק חשוב מהיום הוא יושן, ולכאורה לא עושה דבר המועיל!

ועי"כ ביאר אד"ש: מטרת השינה, לתת לאדם כל בוקר ההזדמנות להתחדש ולהרגיש התעוררות לעבודה מחדש כל יום [ע"ד הנאמר: "חדשים לבקרים רבה אמונתך"] משא"כ אם לא הי' יושן היו כל עבודותיו וכל ימיו בהמשך אחד, וכך יש לו הזדמנות להתעוררות והרגש מחדש כל יום...

ירידה צורך עליה

טו. שמעתי מהשד"ר הרה"ת יוסף הלוי ע"ה וויינבערג; פעם הי' צריך מענה דחוף מכ"ק אד"ש מה"מ בענין חיוני ביותר עבור א' הגבירים המקורבים שלו שהי' צריך לדעת מיד הוראתו של אד"ש מה לעשות בענין חיוני דחוף ביותר. וכשבא למזכירות ורצה לתת המכתב שימסרו לרבי, אמרו לו שעכשיו נמצא הרב חודקוב אצל אד"ש, וכשיצא במשך כמה שעות החדש סגור ואף אחד לא נכנס לרבי להניס מכתבים.

הרב וויינבערג החליט ורם המכתב בחריץ הדלת בגובה אדם, בתקוה שכשהרב חודקוב יצא יבחין בזאת ויתן לרבי. אבל הרב חודקוב כרגיל "טרוד" אצל הרבי ולא שם לב, והמכתב נפל לרצפה בחדר הק'.

אד"ש הבחין מיד במכתב עי"י הדלת והתכופף והרים המכתב וענה והורה מה לעשות ומסר למזכירות והמקורב הני"ל עשה מיד כהוראת אד"ש, והצליח ב"ה.

אבל הרב וויינבערג הרגיש מאוד גרוע שגרם ובגללו הרבי התכופף להרים, וכתב לרבי שמבקש סליחה ותיקון עי"ז;

וכ"ק אד"ש מה"מ ענה בזה"ל: "הרי זה ענייני אויפהייבען (= להרים), ובפרט עניינים שאחרים האבען "פארזען" (= התעלמו).

היינו שענייניו של הרבי לרדת לעולם ולהרים אותנו ואת כל העולם וענייניו לרמה ולדרגה ולגובה הנכון!

תן תודה לה' על הניסים!

טז. להרה"ת יצחק (איציקה) ע"ה גאטנבורג שהי' מנהל הפעילות של צא"ח בארה"ק ותמיד היו לו יזמות לפעולות חדשות (הוא ארגן את הפעילות בפורים שפירו דפי הסברה על מצוות הפורים ממסוק או מטוס קל שע"כ הגיעו לאלפים רבים). אחרי מלחמת ששת הימים שכולם ראו הניסים הגדולים שקיבלנו את רוב שטחי ארץ ישראל בכמה ימים והיתה התעוררות עצומה בעם, ואיציקה ז"ל יזם הסברה על "מבצע תפילין" ע"י כרטיסי משחק לילדים, שבצד ימין הי' כתוב תן תודה לה' על הניסים – הנח תפילין! ובצד שמאל היו תמונות של סוגי כלי נשק: טנקים, מטוסים וכדומה שהיו משחקים איתם לפי סריות, והיתה לכרטיסים אלו השפעה והתעוררות גדולה ב"מבצע תפילין", ע"י הכרטיסים שהגיעו לאלפים רבים.

הגודל של כל אחד הי' כגודל כרטיס קטן עם אותיות קטנות, ובכ"ז כ"ק אד"ש מה"מ הגי' את הכרטיס והעיר כמה הערות:

א) שבראש הכרטיס צריכים להדפיס ב"ה.
ב) בשורה התחתונה היי כתוב באותיות קטנות הפסוק "ופרצת", והיי כתוב צפונה ונגבה (כמו ששרים), והרבי הגיי שצ"ל "יצפונה ונגבה" (בואיו) כמו שכתוב בפסוק. (מגליון 376)

להדגיש ב"ה!

זו שמעתי מהמוזכיר המשבי"ק הרה"ח לייבל ע"ה גראנער, שפעם מישהו כתב לרבי ע"ד פעולה מסוימת, והרבי ענה לו: שאם היי מתחיל את המכתב עם ב"ה, הפעולה היתה מצליחה **הרבה יותר!** (מגליון 376)

הנש"ק האמיתי

חי. בשנת ה'תשל"ט נסעה לארה"ק במטוס חברת "אל על" מנהלת וי"ר מבצע נשי"ק, הגב' **אסתר** שתחי **שטרנבערג** [שהנפיקה עם משפחתה מאות אלפי פמוטות נרות וחומר הסברה על המבצע עד היום, שגרם לרבי נחת רוח רב] ובבדיקה הבטחונית השגרתית לפני העלי"מ לטוס שאלו אותה "האם יי איתך נש"ק", והיא שכי"כ שקועה ב"מבצע", ענתה לתומה: "**כן, כן, בוודאי יש איתי נש"ק!**"... והתחילה לפתוח את תיקה להראות להם... מיד הנייתה בחלה בג' אישי הביטחון והזעיקו רבים לשמור על הקשה מפעולה מסכנת... כן, כן זהו ה"נש"ק האמיתי" שלנו, והאמצעי לשרוף ולבטל את כל שיירי צרות הגלות, ולהבאת **אור הגאולה** מיי"ד ממי"ש, נאו. (מגליון 286)

הדפסת התניא - "הכת"ר"!

יט. בשנת ה'תשד"מ [הרבי אמר אז לא לומר תשמ"ד, וד"ל], הורה הרבי שבכל מקום בעולם ידפיסו את ספר התניא כדי לקשר המקום והתושבים לפנימיות התורה ולחסידות, אבל אז קבלו רשות ע"י המזכירות בכל עיר להדפיס פעם א' במקום א', ולא בכל שכונה, אבל מזכירו האישי של אד"ש וי"ר ה"מרכז" הרחמ"א ע"ה חודקוב נתן לי רשות מיוחדת להדפיס התניא בשדה התעופה, ואמר לי "קנדי איירפארט זה "אינטרנאטינאלי" (מקום בין לאומי)", ובאופן חריג קבלתי את רשות ההדפסה [רק כמה שנים אחרי זה, נתנו רשות להדפיס גם בכל שכונה ובכל קהילה ומוסד]. הוצאת התניא שלי היתה מהאלף הראשונים בשנה הראשונה, ולכל הוצאה יש מספר (באותיות), והתניא של שדה התעופה קנדי היי מספר - 625 (אחוזו אז במספר מאוד נמוך ובגלל "חולשת" למספרים ואותיות, בקשתי וקבלתי את מספר זה) **תרכ"ה הכת"ר**.

כריכת ה"תניא" נגמרה אז בסמיכות לבי ניסן, היום שכ"ק אד"ש נתון ושולח המצות לארה"ק, ומכיוון שאז הגיעו הספרים הראשונים מהכריכיה, (והיי המשלוח קשור בפעילות המבצעים בשדה התעופה), חשבתי שמתאים במעמד זה להגיש לרבי התניא החדש (היות והרבי בין כך עומד ומחכה שיגמרו לסגור ולארוז, ורק אחי"כ מוסר המצות והשליחות).

יחד עם ה"תניא" הגשתי לרבי דו"ח מפעילות ה"מבצעים" בחודשים האחרונים כולל ה"מבצע חנוכה" הגדול בשדה התעופה קנדי. ויחד עם הדו"ח גם כתבתי הרמו ב"דף הצעות" ל"במגן אברהם" למבצע חנוכה באיירפורט (ראה גליון 286). כשהגשתי לרבי את התניא [נתתי לאד"ש 2 ספרים משתי קדשות שונות לזכותם], אד"ש מה"מ שאלני: "האם כבר קבלת את שטר ההשתתפות על הוצאות התניא? [על כל הוצאה חדשה של תניא, נתן אז הרבי ע"י המזכירות שטר של 20 דולר] וענתי: לא. והרבי המשיך: "יתקבל אחי"כ במזכירות את השטר", והוסיף: "ומכיוון שנתת 2 ספרים, תקבל 2 שטרות."

נתינת 2 שטרות ההשתתפות בהדפסה!

כ. כמה פעמים בזמן שהרבי נתן לי השליחות לארגון משלוח המצות אמר שאדאג שהכל ישאר חתום בלי נגיעת יד זרה, וביקש שכשאגמור המשלוח להודיע במזכירות את הפרטים באיזה מיכל הם נוסעים (כי קבלנו מיכל מיוחד שנקינו בשביל המצות, ואנחנו נעלנו המיכל ושמיני ע"י את הסמל של חב"ד בשדה התעופה, יחד עם שלט גדול שבמיכל נוסעות המצות של הרבי מליובאוויטש לתושבי ארה"ק, כדי שהאנשים שלנו בארץ יוכלו לאתרן מיד ולא תיגע בהן שום יד אחרת).

הפעם כשהתקשרתי להמזכיר המשבי"ק הרה"ח לייבל ע"ה גראנער להודיע על פרטי המשלוח, שאלני איפה תהי' מחר בבוקר אחרי קריאת התורה? ואמר לי שהרבי רוצה בעצמו לשמוע ממך על פרטי המשלוח, וכן בעצמו לתת לך את 2 השטרות עבור הוצאת התניא בשדה התעופה, ואמר לי שמחר בבוקר אעמוד ב"גן עדן התחתון" ע"י דלת חדרו הקי' של הרבי וכשהרבי יחזור מקריאת התורה (בשנים הנ"ל היי עוד קריאת התורה בזאל למעלה), הוא רוצה לשמוע ממך על המשלוח ולתת לך השטרות. ולמחרת אחרי קריאת התורה עמדתי ב"גן עדן התחתון" ע"י דלת חדרו הקי' של הרבי, ואד"ש שאל והתעניין על פרטי המשלוח, והוציא מכיס הסירטוק שלו 2 שטרות של 20 דולר עבור הדפסת התניא. ואחי"כ דיבר איתי ואמר לי עוד ענינים (ועוד חזון למועד בעז"ה). (מגליון 286)

הנאה מועטה מהמיטה...

כא. פעם א' בזמן משלוח המצות ביקש ממני המזכיר המשבי"ק הרה"ח לייבל ע"ה גראנער, שכשאחזור משדה התעופה, ובאותו יום הרבי נסע לאוהל, כנראה שהי' בי ניסן, וכי' לפני שנסע לאוהל ראינו שהרבי נתן את מפתח חדרו הקי' להרב גראנער ע"ה, כדי לסדר החדר... ועי' הרב גראנער ביקש ממני, שכשאחזור אדפוק על דלת החדר הקי' והוא יגש לדלת ויפתח, ואמסור לו את פרטי המשלוח (וכמוכן שרק עמדתי מוחף לדלת ולא נכנסתי בנימה לחדר).

כשמעמדי ע"י פתח דלת חדרו הקי', ראיתי דבר מדהים!

ע"י השולחן של הרבי עומדת מיטה (מאז שנת ה'תשל"ח הכניסו מיטה לחדר אד"ש), ועל חצי מהמיטה לכל ארכה יש חבילות מכתבים, ז. א. שאם אד"ש מה"מ מרשה לעצמו לנוח קצת יכול לעשות זאת רק על חצי מיטה לרחבה, ולא "מרשה" לעצמו לנוח על יותר מחצי.... (מגליון 286)

ויהי נועם!

כב. בא' השידורים הראשונים מהתוועדות אד"ש בארה"ק [השידורים היו בכפר חב"ד, השידור הראשון היי במוצש"ק יו"ד שבט ה'תש"ל (הקלטה מסיום ספר התורה

של משיח שהתקיים בערש"ק אחר חצות) ושידור חי מהתוועדות מוצש"ק, רוב השידורים היו באולם ישיבת תות"ל בכפ"ח וחלק באולם "בית שז"ר" ופי"א באולם "בית רבקה" בכפר חב"ד א' [פי"א הורה הרבי ואמר שבכפר חב"ד יגידו "לחיים" ושישבעו כאן בהתוועדות אד"ש [כנראה שהרבי רצה שארץ יריגשו שומעי השידור שמשותפים בהתוועדות כאן עם הרבי והחסידים].

מארגן השידורים הרה"ח ר' איצ'קה ע"ה גאנצבורג יחד עם הרה"ח ר' בערקע ע"ה חן קראו בקול גדול (ברמקול באולם בכפר חב"ד) "לחיים!" "לחיים!" כמה וכמה פעמים, שם שמעו אותם, וכאן אצל הרבי לא שמעו [כנראה שהטכנאים בפעמים הראשונות עדיין לא היו מספיק מאורגנים].

ואחרי כמה פעמים שכאן לא שמעו אמר כ"ק אד"ש מה"מ (ושמענו גם בארץ) "זאגט ויהי נועם!" (=תגידו הפסוק "ויהי נועם!") "כתוב בספרים שאם השופר לא מוציא התקיעות כדבעי, שיגידו "ויהי נועם" וזו הסגולה לזה [כנראה כמו שע"י שמשו רבינו אמר הפסוק הוקם המשכן].

אנ"ש היו מופתעים ולא הבינו את דברי הרבי, ואחרי שהרבי אמר זאת עוד פעמים, הרה"ח ר' ש"יע ע"ה יווביץ' קרא בקול כל הפסוק "ויהי נועם הויי אלקינו עלינו, ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו!" ואחרי שהנ"ל קראו הפסוק, שמעו כאן ברמקולים את החסידים הנ"ל בכפר חב"ד קוראים ומכריזים **לחיים לחיים!** לשביעות רצון ונחת רוח לכ"ק אד"ש מה"מ.

סגולה נפלאה!

כג. מסיפור זה למדו כמה מאנ"ש שיחיו, שאם זקוקים להצלחה ועזרה לצאת מקשיים, לאמר הפסוק "ויהי נועם וגו'" (כמו לדוגמא אם נוסעים בדרך ויש "פקק תנועה", וצריכים להגיע למקום בזמן בלי עיכובים נפתחים הפקקים וכדומה). והדבר בדוק ומנוסה, אלה שעושים זאת רואים במוחש העזרה למעשה בפועל בכמה וכמה ענינים, וכדי "לשמך" יותר סגולה זו (כמו "שימון הגלגלים") כדאי עם אמירת ה"ויהי נועם" גם לתת צדקה ולומר "יחי אדוננו וכו'" וראה ההצלחה **עלינו!** [להעיר: ש"י נועם" - גימטריא "עלינו" וכן תהי' לנו! (מגליון 315)]

"י"ב תמוז - חג הגאולה -

חגיגת י"ב - י"ג תמוז

כד. את הלי' חגיגה [למדו בשנת ה'תשע"ד] בימי חגיגת הגאולה י"ב - י"ג תמוז, שהם הימים שבהם חוגגים כלל ישראל ואפילו מי "אשר בשם ישראל יכונה", את הבשורה ואת הגאולה מן המיצר של דורנו, גאולת הרבי הקודם הרבי הריי"צ, שהביאה את החגיגה והשמחה הכי גדולה לעם ישראל לדורנו. ושע"י יכנתה האפשרות והדחיפה שיוכלו להמשיך בעבודת המס"י להפצת היהדות.

ויש לומר - שמרמזו באותיות התאריך י"ב - י"ג: י"ב - יום בשורה; שבו נתבשר כ"ק הרבי הקודם שמשוחרר ויכול לחזור לעירו ולביתו (וגם י"ב רמזו ליום ההולדת של הרבי הקודם [באנגלית]: יום בירת - Birth). ובאדיש: פאָרן. ואפ"ל בלה"ק י"ב - יום בריאה). וי"ג - יום גאולה. שבפועל היתה הגאולה ב"י"ג תמוז (כי ב"י"ב מבחינה טכנית היי יום חופש ולא סודרו ניירות השחרור ביום זה).

ואפ"ל "חגיגה" נוטריקון - חג י"ג (או חגי י"ג, או חג הי"ג).

ריקוד במחוג ועיגול

כה. ויש לומר שבבמילה חגיגה עצמה, ובאותיות, מרומזת השמחה. כי "חגי" מל' עיגול כמו חוגה או "חוג שמיים", כי את השמחה עושים ומבטאים בריקוד ועיגול. (ויש לקשר את דברי רב, עם כך שב"השגחה פרטית" זה השנה היארציט השישי (!?) של הרב ע"ה, שכידוע היה יו"ר "מטה שירה וזמרה" שבמסגרת תפקידו היה מארגן ריקודי שמחה בבית רבינו שבבל - 770 ביומא דפגרא - המו"ל) (מגליון 364)

הצלחה אל על!

כו. כשהצגתי כו"כ פעמים בפני הרבי אנשים מהנהלת ועובדי אל-על והביטחון בחלוקת דולרים "שליחות מצוה לצדקה", הרבי שליט"א מלך המשיח אמר להם "שיהיי **אל על** בגשמיות ורוחניות!" והראה בידו ואצבעותיו הקי' כלפי מעלה! (מגליון 376)

שדה התעופה

כז. כשבאתי ע"י הרבי לקבל "כוס של ברכה", כל פעם הרבי נתן לי גם בקבוק והיי אומר בהתחלה: "**פארן לופט פעלד!**" [=בשביל שדה האוויר (שדה התעופה)], ובשנים שלאח"ז אמר: "**פארן שדה התעופה!**"

ואולי הרמז "שדה" - רמז למי"ש: "**כשדה** אשר ברכו ה"י, שרשיי אומר ע"י (מהגמ' תענית כט, ב) שזהו "שדה תפוחים" וכנראה ע"ד הכתוב בזהר דרגת "חקל תפוחין קדישין".

ו"תעופה" - רמז לגאולה כמשי"ח: "הן אלה כעב **תעופינה**", שאז יעופו לארץ ישראל עם "ענני שמאי", ואומר כ"ק אד"ש מה"מ שאז לא יצטרכו אוירונים, כי יבואו בעננים... (מגליון 343)

הפרשת חלה וברכה מהשידור!

כח. כשהרבי שלח את המצות שלו לחלוקה בארץ הקודש לתושבים ולחיילי צה"ל זכיתי בעז"ה שהייתי אחראי על ארגון המשלוח והשידור באווירון חברת אל-על בשדה התעופה "קנדי" כאן, בגלל ההיכרות והקשרים ע"י המבצעים הרבים, (פעם א' הרבי אמר לי: "אתה הרי שם כל הבעה"ב"...) הסדר במשך שנים היי שאד"ש מה"מ הלך לבנין הספריי הסמוך ל-770, שם היו כ-5-4 חבילות גדולות של מצות שהיו פתוחות, כי אד"ש לקח ושבר חתיכה מכל חבילה למצות הפרשה חלה (הרבי הביא איתו את סידורו לשם כדי לומר ברכת הפרשת חלה מהשידור) [כל החבילות עמדו א' ליד השנייה ומכוסות בנייר גדול שכיסה את כולן ע"ד ההלכה "הסל מצרפן לחלה"י] ואחי"כ הבחורים עוזרי המזכירות סגרו החבילות וטפטו כ"א בפלסטיק - ניילון מחושש גשם בדרך. [ניתור פרטים על מעמד זה, ודברי אד"ש והמופתים שהיו, ראה בגליון "בית משיח" של לפני פסח ה'תשע"ב]. (מגליון 286)

- והיה מחניף קדוש -

לרגל "היארכיטי השביעי" (!?) של הרב ע"ה, הגנו מביאים דבריו שכתב הרב ע"ה לפני כמה שנים בדיוק בתקופה זו על עניין הצניעות שבידוע דיבר ועודד על עניין זה עד כדי מסירות נפש, וכן דיבר על כך בסמוך ממש לפטירתו הפתאומית, והגנו בתקווה שדברים אלו שיצאו מהלב ייבטאו אל הלבבות - המו"ל

התעוררות בעניין צניעות

כט. הרב ראפ ע"ה דיבר [בימים שלפני י"ב תמוז ה'תשע"ה, עם אלו שעזרו לו] בחריפות על נושא הצניעות, ואמר שזה דבר **מסוכן מאוד**... ולא יודעים את גודל החומרה. ואמר שהבעיה היא, שלא עושים את זה בשביל להכעיס, אלא מחוסר ידיעה. ואמר שילך בקרוב לדבר עם רבני השכונה בנושא, ושוחח על כך עם הרב גורארי, והדגיש שאסור להשאיר את המצב כמו שהוא, וכן דרש והפציר שישגו לו את נאום הרב אשכנזי בכפר חב"ד, שמדבר על גודל ענין הצניעות. [והכי מפליא בענין, שעצרנו ועסקנו בהלכות של ספר טהרה, הלכות טומאת מת. והדברים מדברים בעד עצמם].

בקשר עם ענין הצניעות, אנו מביאים את דברי כ"ק אד"ש מה"מ

(ע"פ לקוטי שיחות ח"י"ג ע"י 83 ואילך):

על הפסוק "מה טובו אהליך יעקב" (כד, ה) כתב רש"י "על שראה פתחיהם שאינן מכוונין זה מול זה".

ומזה יש ללמוד עד היכן נוגעת ההקפדה על עניני צניעות:

הענין ש"פתחיהם אינן מכוונין זה מול זה" הוא רק פרט בדיני צניעות ולא מעיקרי דינים אלו, שהרי כל ענין הוא רק "שלא יציץ לתוך אוהל חבירו" (רש"י לעיל כד, ב). ומכל מקום גם ההקפדה על פרט זה בכחה לפעול שאפילו בלעם הרשע "יעלה בלבו שלא לקללם" (רש"י שם).

ומכאן, שאל אמר האדם שעליו להקפיד רק על עיקרי דיני צניעות וכי אך בפרט קטן וקל אין הכרח כל כך לדקדק, אלא עליו לדעת שגם פרט קטן בעניני צניעות ענין עיקרי הוא, עד שבכוחו לפעול הפיכת ענין בלתי רצוי לטוב.

ועדיין יש מקום ליצר לומר לאדם, שההקפדה גם על הפרטים הקלים צריכה להיות רק כאשר מדובר על הנהגה **קבועה**, אבל כאשר מדובר על הנהגה עראית אין הכרח לדקדק כל כך.

ועל זה באה ההוראה "מה טובו אהליך", שאפילו בנוגע ל"אהל עראי" יש להקפיד ביותר ולהיזהר גם על הפרטים הקלים. (מגליון 399)

קנאות פנחס לצניעות ונגד הפריצות

ל. התחילו [בשנת ה'תשס"ח] את הלכות תפלין ומזוזה וספר תורה ביום ו' ערש"ק בלק, ומסיימים ביום ב' פרשת פנחס, וביום ג' מתחילים ומסיימים את הלכות ציצית, והקשר של הלכות אלו לפרשת בלק ופנחס אפשר לומר:

בסיום פרשת בלק ובתחילת פרשת פנחס, מדובר על דבר קנאות ומלחמתו של פנחס נגד ענין הזנות והיפך הצניעות שהיה בעם ישראל, ופינחס עשה ולחם לעצור זאת. וענין היפך הצניעות מתחיל מראית **הענינים** וכמו שאומר רש"י על הפסוק בפרשת ציצית "**וראיתם** אותו וזכרתם את כל מצוות ה' ועשיתם אותם, ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי **ענינים** אשר אתם זונים אחריהם" ואומר רש"י "הלב והענינים הם מרגלים לגוף, מסתסרים לו את העברות, **העין רואה** והלב חומד והגוף עושה את העבירות" היינו שהעברות מתחילה מראית הענינים את היפך הצניעות והפריצות.

וגם במעשה זמרי החטא והזנות היו בפרסום נגד הענינים כמ"ש בפסוק: והנה איש מבני ישראל בא ויקרב אל אחיו את המדינית **לענין** משה **ולענין** כל קהל עדת בני ישראל, והמה בוכים פתח אוהל מועד" ז.א. שהחטא היה בפריצות לענין **עדת** בני ישראל.

וגם משי"י "והמה **בוכים** וגו'" קשור בענינים; וכל בכיה קשורה בדמעות **הענינים** [ואפ"ל "דמעי" אותיות דם ע' – הדמעה היא הדם של העין, ואלו היו דמעות של כאב על מצבם. ויש גם דמעות חיוביות ודמעות של שמחה וכמו שאומר אד"ש בשיחות דחודש אלול על מה שכתוב בהתחלת פרשת כי תצא (שחלה תמיד בחודש אלול) "ובכתה את אביה ואת אמה ירח ימים", שבפשטות הכוונה היא על אשת יפת תואר שבוכה ומתאוננת על מצבה ומשפחתה, אבל בספרים כתוב שקאי על הבכיה של תשובה - ירח ימים – דחודש אלול. ואומר אד"ש מה"מ שהבכיה אינה דווקא בכיה של צער, אלא יכולה להיות בכיה של שמחה – **תשובה** ומתוך **שמחה**!]

וכדי למנוע ולהזהר מעבירת הפריצות וראית הענינים השלילית, באים המצוות הנ"ל **כאות** על הקשר על הקב"ה והקדושה שמזכירות ליהודי שלא יחטא, וכמו שאומר הרמב"ם בסיום הלכות מזוזה: "אמרו חכמים הראשונים כל מי שיש לו תפלין בראשו וזכרונו וציצית בבגדו ומזוזה בפתחו, מוחזק הוא **שלא יחטא**, שהרי יש לו מזכירים רבים והם הם המלאכים שמצילין אותו מלחטוא שנאמר: "חונה מלאך ה' סביב ליראיו ויחלצם". בריך רחמנא דסייען".

[כך נדפס בספרי הרמב"ם הרגילים, למרות שבהרבה הלכות לא נדפס "**ברוך רחמנא דסייען**" או בסייעתא דשמיא, (גם לא בסיום הלכות תפלין או בסיום הלכות ס"ת) וגם לא כתוב לפניו שישלמו הלכות מזוזה (כפי שמוצאים בכ"כ הלכות) ולכן נראה לאמר: בריך רחמנא **דסייען** – שמייע להחלץ מן החטא].

ומכיון שהזנות ובגלל הפריצות שהתחילה בראית הענינים שעברו על "לא תתורו אחרי לבבכם ואחרי **ענינים**", התיקון לזה שהעלה פנחס, הוא ע"י צניעות ושמירת הענינים, והפעולות שעושים לחזק זאת. ומצוות אלה, תפלין ומזוזה וספר תורה וציצית, קשורות עם ראית הענינים החיובית והקדושה השומרות מן הפריצות והחטא.

לא תוכל להתעלם!

לא. מפרשיות בלק ופנחס וכן בהלכות הנ"ל ברמב"ם אנו לומדים את גודל חומרו עניני הקדושה והצניעות, וע"כ על כל אחד ואחת מאנשי להשתדל בזה ככל יכולתו ולמעלה מיכולתו כי מדובר כנ"ל במגיפה **ואש בוערת** האוכלת הרבה מהקדושה, ואין לאף אחד הרשות והאפשרות להתעלם מכך ולשבת בחיבוק ידים.

ובפרט החוב בענין זה על רבני השכונה, לקרב ולהשפיע בדרכי נועם אבל **בתוקף** שכולם יתעוררו לשפר המצב.

ומכיון ש"ואישים בראשיכם", אנו מפצירים ומעתירים לרבנים שיקראו **לאסיפת חרום כללית** את כל התושבים (אנשים לחוד ונשים לחוד), ולעורר הציבור שמדובר באופן שכל יום שעובר נהי' ר"ל יותר גרוע.

ובפרט שמדובר בציבור שהם תודה לה' לא פורקי עול, אלא יש חוסר מודעות וחוסר ארגון בענין, (והרבנים והמשפיעים כנראה לא שמים לב, ולא רואים היפך הצניעות) ועם התעוררות נכונה והסברה, כולם יבינו את חשיבות הענין.

ובפרט לפי פסק דין הרמב"ם בתחילת הל' תענית שאם קרה אסון אסור לומר "מקרה נקרה", "כי הרי זו דרך אכזריות וגורמת להם להידבק במעשיהם הרעים וכו" (איני רוצה לסיים את דבריו) והיות והשבוע איבדנו אישה צעירה בוודאי עלינו ללמוד ולתקן את הצניעות שתהי' כדבעי.

א"י לומר ולשים אצבע מאשימה על סיבת האסון שקרה, אבל חייבים וצריכים לחפש ולומר מה יכולים וחייבים לתקן ושבוע"ה ישפר המצב הרוחני וממילא השלמות והבטחון הגשמי.

וה' יעזרנו שיתקיים הנאמר בפניחש השכר על שפעל בענינים אלה: "הנני נותן לו את בריתי שלום" ויקיים הנאמר בברכת הכנים "וישם לך שלום", ואומר בעל הטורים בפרשתנו "**שלום**" בגימטריא – "זהו משיח" מי"ד מ"מ"ש נאו"ל (מגליון 118)

בהמשך לזה, הגנו מביאים דברים שכתב הרב ע"ה בדיוק לפני שבע שנים, בעקבות מאורעות שאירעו באותה תקופה – המו"ל

קול זעקה גדולה ונמרצה!

לב. על אנ"ש החוב לפרסם כעת, ובפרט על רבני חב"ד, שהעצה והתנאי הכתובים בתורה לשמירת ה' עלינו היא הזהירות בצניעות, כמו שנאמר: "כי הוי' אלקיך מתהלך בקרב מחנך להצילך ולתת אויבך לפניך, והי' מחנך קדוש, ולא יראה בך ערות דבר ושב מאחריך", וצריכים לתקן לכל לראש במקומו שלא תהי' ח"ו פירצה אפילו קטנה בגדד הצניעות.

ואולי פירצה קטנה גרועה מגדולה, כי מפירצה גדולה ח"ו אף א' לא ילמד, אבל בפירצה קטנה חבדך חבא אית ל', ולומדים ויכול להביא לפירצה גרועה יותר.

והחובה על רבני חב"ד לכנס ולהזעיק את אנשי חב"ד בקול **זעקה גדולה ונמרצה!** שהפריצות היא כמו אש מתלקחת שמכלה יותר ויותר שטחים, ואם לא זועקים אז האש מתפשטת ומכלה.

והחוב על אנשי חב"ד התלמידים ואנ"ש להתחנך לרבנים שיפעלו לפי ערך הסכנה כמו באש בוערת שע"כ יקויים **והמגפה נעצרה!** וכ"א יעשה תפקידו במסירות ונאמנות!

אבל לשתוק על מי מנוחות הוא בטח לא ענין ויכול האסון ח"ו להתרחב ולהרוס יותר, וכמו במשל האש הנ"ל, וע"כ על כולם להתגייס ולעצור המגיפה! וע"כ יקויים אצלנו ובכלל ישראל "כי הוי' אלקיך מתהלך בקרב מחנך להצילך ולתת אויבך לפניך"!

- שלימות הארץ -

בהמשך לדברים אלו, כותב הרב ע"ה (באותו עלון) גם על "זעקת המלך" בנושא שלמות הארץ ובטחון עם ישראל, שבידוע היה הרב יו"ר "המטה העולמי למען שלימות העם והארץ", ורואים במוחש שדברים אלו מתאימים במיוחד גם לזמן זה – המו"ל

יצרם אנסם

ג. "מלחמת יום הכיפורים" התחילה ביום כיפור ה'תשל"ד, לאחר כמה ימים בהתוועדות י"ג תשרי אמר בשיחה כ"ק אד"ש מה"מ שכל מה שדיברו בשנים האחרונות ע"ד נכוונתם למסור שטחי ארץ ישראל לנכרים זה ה' באופן של "יצרם אנסם" ועשו תשובה, ויותר לא ידברו ע"כ, ויהי בטחון בארץ ישראל (כי הדיבור עצמו זהו פיקוח נפש וסכנת נפשות).

אם החרש תחרישי בעת הזאת!

לד. לעת כזאת **חובה עלינו**, כל חסיד חב"ד, ובפרט מנהלי המוסדות, ובפרט רבני חב"ד, שהגיע הזמן שנלמד מן לקחי העבר שרואים במוחש שהסכנה עלינו עתה היא ממקומות שהיו בידינו ומסורנו לנכרים והרבי חזה והתחנך שלא ימסרו להם אפילו **שעל וסניטימטר** ע"פ הגמי בעירובין ונפסק בשו"ע הל' שבת "שממש תהא הארץ נוחה ליכבש לפניהם" ומשם הם יורים עלינו ועושים המנהרות, הם אמרו (והשמות שמורים) "**עזה תחילה**" ר"ל, ולדאבוננו **מעזה** נפתחה הרעה. והיו שותפים לזה גם מפלגות חרדיות, מכל מיני סיבות ואינטרסים.

אבל לפחות עכשיו, עלינו לפרסם שידו בטעות שרואים בעליל שאותם המקומות שמסרו להם, הם מסכנים הכי הרבה רבבות מבני ישראל שממש יורים הטילים, ומשם המנהרות, אלא שאופן של ניסים ונפלאות רבים גדולים ועצומים לא פגעו באף א' וכמעט גם לא ברכוש, שע"ז צריכים "להודות ולהלל לשמך הגדול על ניסוך ועל נפלאותיך ועל ישועותיך"!

וזו הזדמנות לנו חסידי חב"ד להוכיח אמינות בנבואה של כ"ק אדמו"ר שליט"א מלך המשיח, וללמוד שמכאן ולהבא צריכים לציית! וע"ד הדין בהל' שבת על "קמיע מומחה" שמותר לצאת בו, או "איתמחי גברא" או "איתמחי קמיעא", שהכוונה שהקמיע של איש זה כבר הוכיחה ועזרה 3 פעמים, וכך עלינו לפרסם רואים אצל הרבי בכל נבואותיו למעלה מג' פעמים.

העלון תקוות מנחם

נלקט ונערך ע"י יוסף יצחק הלוי בן אסתר שינדל

ונדפס ע"י זוגתו מרת ביילא פייגעל תחי' וב"ב שיחיו ראפ

(דברים שנאמרו בסעודות סיומי הרמב"ם בביהכ"ס

וביהמ"ד ליובאוויטש – 770 – בית משיח ולתלמידי התמימים)

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!